

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπήν.

Ἐπισκοπικὸν ζήτημα.

« Δυνάμεθα νὰ ἀνακοινώσωμεν περὶ τῶν ἐπισκοπικῶν τὰ ἐξῆς, γράφει ἡ « Ἐφημερίς » τῆς 24 Ὀκτωβρίου :

Ἡ Ἱ. Σύνοδος εὐρέθῃ ὁμόφωνος σχεδὸν κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς καθαιρέσεως τῶν καταδικασθέντων τριῶν ἐπισκόπων, ἐθεωρήθη ὁμως καλόν, ὅπως αὐτοὶ οὗτοι ὑποβάλλωσι τὰς παραιτήσεις των. Εἰς τοῦτο δ' ἀνέλαβεν εἰς τῶν ἰσχυόντων ἀγίων συνοδικῶν νὰ τοὺς πείσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. οὕτως οἱ τρεῖς ὑπόδικοι ἀρχιερεῖς ὑπεσχέθησαν ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι θὰ πέμψωσι τὰς παραιτήσεις των ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν. Καὶ ὄντως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἀνεγνώσθησαν αἱ παραιτήσεις τῶν ἀρχιερέων Πατρῶν κ. Ἀβερκίου καὶ Μεσσηνίας κ. Ἀργυριάδου ἀλλ' ὁ Κεφαλληνίας κ. Κομποθέκρας ἀπέστειλε μακρὰν ἐκθεσιν ἀντὶ τῆς παραιτήσεως. Καθόσον ἐμάθομεν, εἰς τὸν κ. Κομποθέκραν ἐχορηγήθη προθεσμία μέχρι σήμερον, ὅτε συνέρχεται περὶ ὡραν 9ην ἡ Σύνοδος, ἀν δὲ δὲν στείλῃ οὗτος παραιτήσιν οἱ συνοδικοὶ θὰ προβῶσιν εἰς τὴν καθαιρέσιν αὐτοῦ. Εὐθύς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐκκρεμοῦς τούτου ζητήματος, ἡ ἱερά Σύνοδος θὰ προβῇ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν ἐπισκοπικῶν καὶ ἀρχιεπισκοπικῶν ἐδρῶν, αἵτινες εἶνε 13 ».

Τὰς αὐτὰς εἶχομεν λάβει καὶ ἡμεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πολυκρότου τούτου ζητήματος. Φρονούμεν ὁμως ὅτι οὐδὲν εἰδικαίουντο οἱ σιμωνιακοὶ ἐπίσκοποι εἰς παραιτήσιν ἀπὸ ἀξιώματος, τὸ ὅποιον δὲν ἔφερον πλέον, ὡς καταδικασθέντες ὑπὸ τῆς πολιτείας· δὲν ὑπελείπετο δὲ ἡ ἡ συνεπαγομένη τὴν καταδίκην ταύτην πλήρωσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τύπου, ἥτοι τῆς καθαιρέσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἦτο ἄσχετον πρὸς τὰ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἦθη καὶ ἐν αὐτῇ ἐτι τῇ Ἑλλάδι, κατὰ τὰς διαθρυληθείσας φήμας, πρώτην δὲ φορὰν ἐλειτούργει ὁ νόμος ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ αὐστηρότητι, προσεπάθησεν ἡ ἱερά Σύνοδος διὰ περιαγωγῶν, κατὰ τὸ

μᾶλλον καὶ ἤτιον σκανδαλωδῶν, νὰ συμβιάσῃ τὸν νόμον πρὸς τὰς περιστάσεις. Ἀλλ' ἡ κοινωρία ἀπῆτει νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ τοσοῦτω σκαιῶς προσβαλλομένη ἀξιοπρέπεια τῆς ἐκκλησίας καὶ δοθῇ ἐν περιφανῆς παράδειγμα κατὰ τῶν ἀσεβούντων πρὸς τοὺς πολιτειακοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς νόμους καὶ κανόνας. Ἡ ἐπιείκεια ἐνταῦθα εἶναι ἐγκλημα. Ἡ παραιτήσιν αὐτὴ δὲν δύναται νὰ κωλύσῃ τὴν πρόσδοκον τῆς δίκης, ἥτις πρέπει νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς καθαιρέσεως τῶν σιμωνιακῶν ἐπισκόπων, διότι αὐτὴ καὶ μόνη ἱκανοποιεῖ δεόντως τὸν τε νόμον καὶ τὸ δίκαιον, ἅπερ διὰ τῆς ὑπεφυγῆς ταύτης διαστρέφονται καὶ οὕτως εἰπεῖν ἐξαπατῶνται. Οἱ σιμωνιακοὶ ἐπίσκοποι παραιτοῦνται ἤδη τὸν θρόνον, ἥτοι τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερωσύνην, διατηροῦντες ὁμως τὸ ἐν δυνάμει ἀξίωμα αὐτῆς καὶ μὴ ἀποκλειόμενοι τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίαν, παρερχομένης τῆς ὀργῆς Κυρίου καὶ τοῦ καιροῦ ἐπιτρέποντος. Οἱ κύριοι συνοδικοὶ δεχόμενοι τὰς παραιτήσεις δύνανται μὲν κάλλιστα νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν νόμον, οὐχὶ ὁμως καὶ τὴν κοινωρίαν. Τί τάχα ἐλέγχθη καὶ πόσαι ἀρὰ γε ὑποσχέσεις ἐδόθησαν εἰς τοὺς σιμωνιακοὺς, πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν των ταύτην, τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται εἰσέτι ἄνθρωποι ἀποδίδοντες εἰς ἐπαινετὴν γενναιοφροσύνην! Λυπούμεθα ὅτι πολλοὶ ἀγνοοῦσιν εἰσέτι τί ἐστὶ καλογηρικὴ πονηρία! (Νεολόγος Ἀθηνῶν).

Αἰ ὑπὲρ τῆς ἀνακωχῆς ἀπόπειραι.

Ἡ ἔφημερίς τῆς Πέστης Egyrtetes δημοσιεύει τὰς ἐξῆς πληροφορίας, ὡς ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῆς πιθανῆς ἀνακωχῆς μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.
« Ἦρξαντο ἤδη αἱ διαπραγματεύσεις περὶ ἀνακωχῆς διατυπωθεῖσαι νῦν παρὰ τῇ Πύλῃ ἐπὶ τῶν ἐπομένων βάρων· α) Διάρκεια τῆς ἀνακωχῆς μέχρι τῆς 1ης ἀπριλίου 1878· β) Οἱ Ῥῶσοι θ' ἀποχωρήσωσι ἀριστερότερον μὲν πέραν τῆς Γιάντρας, δεξιόθεν δὲ πέραν τοῦ ὄσματος· οἱ δὲ τούρκοι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκείθεν τοῦ ποταμοῦ λευκοῦ Λόμ, πρὸς δυσμὰς δὲ μέχρι τῶν ἐν Πλείνα θέσεων των.

γ') Οὐδείς τῶν ἐμπολέμων δύναται νὰ προχωρήσῃ, ἀλλὰ μεταξύ Γιάντρας καὶ Λόμ οἱ Τούρκοι δύνανται νὰ εἰσπράττωσι τοὺς φόρους καὶ στρατολογῶσι. δ') Γ' ἄτακτα στρατεύματα καὶ οἱ κοζάκοι θὰ ἀποσυρθῶσιν ὁπισθεν τοῦ στρατοῦ. ε') Οἱ ἐξόριστοι Μωαμεθανοὶ δύνανται νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰ ἴδια. Διακρούσης τῆς ἀναχωχῆς οἱ Ῥῶσοι δὲν δύνανται νὰ κατασκευάσωσι σιδηροδρόμους ἐν Ῥουμανίᾳ.

Οἱ Τούρκοι ἀπαιτοῦσι νὰ διαπραγματευθῶσιν ἀποκλειστικῶς μετὰ τῶν Ῥώσων, μὴ λαμβάνοντες παντελῶς ὑπ' ὄψιν τοὺς Ῥουμῶνους καὶ τὸν ἡγεμόνα Κάρολον».

Τοῦναντίον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστέλλουσι πρὸς τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου ἀπὸ 11/23 ἰσταμένου ὅτι, μόλας τὰς προσπάθειάς τῆς Διπλωματίας πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀναχωχῆς, ἡ Πύλη διίσχυρίζεται πάντοτε μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀναχωχὴ ἔσται συμφέρουσα μόνον εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἀπαιτοῦσα ἀφ' ἐτέρου σπουδαίας πρὸ τοῦτο ἐγγυήσεως. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ῥουμανίαν, ἡ Πύλη διεκήρυξε πρὸς πάντας τοὺς πρέσβεις ὅτι ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὄφειλον νὰ ἀναφέρωσι τὸ ὄνομα τῆς Ῥουμανίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωχῆς· καὶ ὅτι ἡ ἀναχωχὴ αὕτη οὐδόλως θὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς Τουρκίας εἰς ὅ,τι θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ προβῇ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς Βοσνίας καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος.

Σ. Σ. Η. Ἴσως τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ Γ. Πύλη θὰ σκέπτηται ἂν θὰ τῇ ἐπιτραπῇ πλέον ἢ ἐν Εὐρώπῃ διαμονή, ἢ ἂν πρωτεύουσα τῶν Σουλτάνων θὰ ὀρίσθῃ δ' αὐτοῦς ἢ ἐν Ἀσίᾳ ἀρχαία πρωτεύουσα, πιστοὶ δὲ ὑπήκοοι τῶν οἱ Βασιβουζούκοι καὶ οἱ Κιρκάσιοι, ὧν δίκαιον εἶναι νὰ ἀρχῇ τοιαύτη αἰμοβόρος φυλὴ.

Ῥῶσοι καὶ Βούλγαροι.

Τὸ «Ἡμερήσιον Φύλλον» τῆς Βιέννης λαμβάνει ἐκ Ῥωσικῆς πηγῆς τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τῶν ἐν τῷ γενικῷ στρατηγεῖῳ τοῦ Γόρνου Στουδεν διαθέσεων.

Ὁ Τσάρος εἶναι ἡγανακτισμένος ἐπὶ τῇ τῶν Βουλγάρων διαγωγῇ. Μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Δουνάβεως συνέλαβον ἐν τῷ γενικῷ στρατηγεῖῳ τὴν ἰδέαν διοργανώσεως ὀλοκλήρου βουλγαρικοῦ στρατοῦ, δι' ὃν τὰ στελέχη εἶχον σχηματισθῆ ἐν Βεσσαραβία· ἀλλὰ δὲν ἐβράδυναν ν' ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις τῆς ἰδέας ταύτης. Πρὸ τριῶν σχεδὸν ἑβδομάδων ἐδόθη ἡ διαταγὴ νὰ στρατολογηθῶσιν εἰκοσακισχίλιοι Βούλγαροι, ἀλλὰ μόλις κατορθώθη νὰ στρατολογήσωσι χιλίους ἐξ αὐτῶν. Οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσι ὅπλα φεύγουσιν ἀθρόοι πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καταγεγνημένα μέρη. Οἱ Βούλγαροι δὲν δεικνύονται κάλλιον δικταθεμένοι καὶ περὶ τὴν ἀπότισιν τῶν φόρων. Ἀρνοῦνται αὐτοὺς ἀδιακόπως καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀναγκάζονται νὰ καταφεύγωσιν εἰς βίαια μέτρα. Ἀλλ' ὅ,τι ἰδίᾳ ἐξεγείρει τὴν ἀποστροφὴν τῶν Ῥώσων εἶναι τὸ βλέπειν ὅτι οἱ Βούλγαροι γίνονται νῦν οἱ πιστοὶ δούλοι καὶ ὀσκακοὶ τῶν Τούρκων στρατηγῶν. Προδίδουσι καθ' ἑκάστην τοὺς «λυτρωτάς» αὐτῶν, οἱ Ῥῶσοι πολλὰς τῶν ἀποτυχίων αὐτῶν ἀποδίδουσι εἰς τὴν ἀπιστίαν τῶν ὑπ' αὐτῶν προστατευομένων. Ὁ Τσάρος ἀκούων ἡμέραν τινὰ ἄχθεσιν περὶ τούτων ἀνέκραξεν· «Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οὐτε καρδίαν, οὐτε συνείδησιν ἔχουσι, καὶ δὲν ἀξίζουσι νὰ χύνωμεν τὸ αἷμα ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν». Ἐν τοῖς Ῥωσικαῖς

κύκλοις βεβαίονται γενικῶς ὅτι μετὰ μίαν στρατιωτικὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦς ὁ Τσάρος θέλει προτείνει μεσολάβησιν· εἶναι δὲ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ἀπὸ ἀρχιστρατήγου μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνθυπολοχαγοῦ ἐκορέσθησαν ἀρκούντως ἐκ τοῦ ἐνεστώτος πολέμου, ὃν κάμνουσι, λέγουσιν, ὑπὲρ φυλῆς «ἐκπεπτωκυίας»· ἐκ δὲ τῆς διαθέσεως ταύτης τῶν πνευμάτων εἰκότως ἐλπίζει τὴν προσεχῆ τῆς εἰρήνης ἐπάνοδον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκάλεσε τοὺς κ.βουλευτάς εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν πρωτὴν τῆς σήμερον. Δὲν εἶναι ὅμως βέβαιον ἂν θὰ σχηματισθῇ ἀπαρτία.

— Ἐυλουργοὶ τινες ἐν ἀγνοίᾳ, φαίνεται, τῆς δημοστ. ἀρχῆς Ἐρουπόλεως ἀνῆγειραν ἀπέναντι τοῦ νέου ναυπηγείου ξύλινα παραπήγματα. Τοῦτο φέροντες εἰς γινῶσιν τῆς ῥηθείσης ἀρχῆς παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ σπεύσῃ νὰ διατάξῃ τὴν κατεδάφισιν αὐτῶν, αὐστηρῶς δὲ ἀπαγορεύσῃ ἐτέρων τοιούτων τὴν ἀνέγερσιν, διότι τὸ ναυπηγεῖον δέον πρὸ παντός νὰ ᾖ προσταλαγμένον ἀπὸ ἐνδεχομένην πυρκαϊάν· ὅπου δὲ ξύλινα παραπήγματα ἐκεῖ καὶ συχνότερον αἱ πυρκαϊαί. Πειπισμένοι ὅτι ἡ δημοστ. ἀρχὴ, ἥτις τοσοῦτον περὶ τοῦ ναυπηγείου ἐνδιαφέρεται, θὰ σπεύσῃ νὰ καθάρισῃ τὸ μέρος αὐτὸ αἴρουσα ἀμέσως τὰ παραπήγματα, τὰς αἰτίας αὐτὰς τῶν πυρκαϊῶν, καθόσον δὲν εἶναι δίκαιον χάριν ἑνὸς ἢ δύο ἀτόμων νὰ κινδυνεύῃ τὸ ναυπηγεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περικλειόνται σπουδαῖαι περιουσίαι πλείστων συμπολιτῶν μας, νὰ γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἐπίσης εἴμεθα πειπισμένοι ὅτι ἡ δημοστ. ἀρχὴ, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ὑπόληψιν τοῦ ναυπηγείου καὶ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως οὔτε κἂν θ' ἀκούσῃ παράπονα ἀδικαιολόγητα καὶ ἰσχυρισμοὺς δύο ἢ τριῶν ἀτόμων, ἰσχυρισθησομένων ἴσως τὴν ἀνέχειαν αὐτῶν νὰ ἀντικαταστήσωσι διὰ λιθοκτίστων ἐργαστηρίων τὰ ξύλινα, ἀλλὰ θὰ ἀρῇ τοὺς σπινθήρας τούτους τῶν πυρκαϊῶν ἐκ τοῦ εὐφλέκτου ναυπηγείου.

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐκ τῶν καταδικασθέντων ἀρχιερέων ἐπὶ σιμωνίᾳ, δύο, ὁ Πατρῶν καὶ ὁ Μεσσηνίας ἔδωκαν τὰς ἑαυτῶν παραιτήσεις ἀπὸ τῶν μητροπολιτικῶν θρόνων. Μόνος ὁ ἅγιος Κεφαλληνίας ἐπιμένει εἰσέτι, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οὗτος ἐπὶ τέλους συνειζόμενος θέλει μιμηθῆ τοὺς συναδέλφους του. Ὅπως δὲ πρὸς πιστεύομεν ὅτι ἡ τῶν δύο ἀρχιερέων παραιτήσις θέλει εὐκολύνει τὰ μάλα τὴν ἱεράν Σύνοδον εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἐπισκοπικοῦ ζητήματος. (Τηλέγραφος).

— Κατὰ τὴν «Καρτερίαν» καὶ ὁ τῆς Κεφαλληνίας ἀρχιεπίσκοπος παρητήθη τῆς ἀρχιεπισκοπῆς του, ἐν δὲ τῇ προχθεσινῇ συνεδρίασει ἀνεγνώσθησαν καὶ τῶν τριῶν ἀρχιεπισκόπων αἱ παραιτήσεις. Ἡ σύνοδος συνερχομένη τὴν ἑβδομάδα ταύτην, θ' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τῶν, ἢν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα θὰ ἀποδεχθῇ. Οὕτω δὲ λύεται καὶ τὸ ἐπὶ δύο ἔτη μετέωρον τοῦτο ζήτημα.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν γνωστοποιεῖ τοῖς καλλιεργηταῖς καὶ τοῖς ἐμπόροις καπνῶν, ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις ἑλληνικὴ πρεσβεῖα κατώρθωσε νὰ ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός τῶν ἑλληνικῶν ἀπὸ τῆς διεθνύσεως τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ τῆς Γαλλίας. Ἐπομένως οἱ καλλιεργηταὶ καὶ οἱ ἔμποροι καπνῶν δύνανται νὰ στείλωσι δείγματα αὐτῶν ἐξ ὀκτῶν δέκα ἑκαστον εἰς δύο δέματα ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ε. ε. εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς βίαι-

μηχανίας επιτροπήν, ὧν τὸ μὲν θ' ἀποσταλῆ εἰς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν, τὸ δὲ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονοπωλίου πρὸς ἐξέτασιν. Ἐκαστον δὲ δέμα δέον νὰ φέρῃ τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς, τὸν δῆμον ἐν ᾧ οὗτος κείται, τὸ ὄνομα τοῦ παραγωγῆ, τὸ ὄνομα τοῦ ἐκθέτου καὶ τὸ εἶδος τοῦ καπνοῦ.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Γαλαξειδίου ἐψήφισεν δραχ. 4,00 ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ τοῦ δήμου Ἀθηναίων δραχμὰς 1000 ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

— Ἡ θέσις τοῦ Μουκτάρ πασᾶ ἐν Ἀρμενίᾳ κατέστη σχεδὸν ἀπελπιστικὴ ἀφοῦ πανταχόθεν κατεδιώχθη νικηθεὶς ἀλλεπαλλήλως εἰς πάσας τὰς μετὰ τῶν Ῥώσων συναντήσεις αὐτοῦ, τέλος ἠναγκάσθη νὰ υποχωρήσῃ εἰς Ἐρζερούμην, ὅπου τὴν 25 Ἰσταμένου συναντήθεις ὑπὸ τῶν Ῥώσων συνεκρούσθη ἐκ νέου μετ' αὐτῶν, κατετροπώθη πάλιν, ἀπολέσας τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, πληρωθεὶς καὶ ὁ ἴδιος. Μετὰ τὴν νέαν ταύτην ἤτταν ἐφυγεν εἰς Τραπεζοῦντα, ἐνθα πριτίθεται νὰ συγκεντρώσῃ τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβῃ καὶ ἄλλας ἐπικουρίας δι' ὧν νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναχαίτισθαι τὴν νικηφόρον πορείαν τῶν Ῥώσων, ἀν τούλαχιστον δὲν δυνηθῇ νὰ ἀντικρούσῃ τελεσφόρως τὴν ἐπιδρομὴν αὐτῶν.

— Τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου τῆς 27/6 νοεμβρίου τοῦ πρίγκηπος Γορτζακῶφ, πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας λέγει τάδε: Ὁ στρατηγὸς Σκόβλεφ ἐπεχείρησε κατοπεύσεις τῆς προφυλακῆς πρὸς τὴν Ῥάχοβαν καὶ τὴν Λόμ Παλάγκαν. Τὴν Ῥάχοβαν εἶρε κατεχομένην ὑπὸ 1500 πεζῶν μετὰ τριῶν κανονίων. Μέρος τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ὀπισθοχώρησε πρὸς τὸ Βιδίνιον, οἱ δὲ μουσουλμάνοι κάτοικοι ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν· οἱ οὐλάνοι διεσκόρπισαν σώματα Κιρκασίων, ἐκοψαν τηλεγραφικὰ σύρματα καὶ ἐκυρίευσαν μετὰ τὴν συνοδείαν πολεμοφοδίων καὶ κτηνῶν. Οἱ ἐπίλεκτοι τῆς φρουρᾶς διήλθον διὰ τοῦ Κομαρόβου καὶ τῆς Τζουριλόβου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βράτσης· ἐπὶ δὲ τῆς λεωφόρου Σοφίας ἀπόσπασμα τοῦ συνταγματάρχου Τζερεβὶν κατέλαβε τὸ Τετέβεν.

— Κατὰ σημερινὸν τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν βεβαιῶνται ἡ κατατρόπωσις τῶν Τούρκων εἰς Δεδιμπογιούν· αἱ ἀπώλειαι αὐτῶν ἀπερίγραπτοι· στρατόπεδον, κανόνια, πολεμοφοδία ἐκυρίευσαν οἱ Ῥῶσοι. Ἡ Πλευνά ἔχει δεκαήμερον μόνον τροφᾶς.

— Ὁ ἀ' Ανατολικὸς Κῆρυξ γράφει τὰ ἐξῆς: Ἐξ εὐνοήτων λόγων προαγόμεθα νὰ ἀποσχῶμεν πάσης συζήτησεως καὶ πάσης παρατηρήσεως περὶ τῆς ἐνεστῶσης δυσχεροῦς καταστάσεως τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῆς σερβικῆς καὶ τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ περὶ τῆς φύσεως τῶν σχέσεων τῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἣν στιγμήν γίνεται λόγος περὶ διαπραγματεύσεων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ἀληθὲς πνεῦμα διὰ πάντας εὐλικρινοῦς καλῆς θελήσεως διὰ πάντας καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀποφυγεῖν πᾶσαν πιθανότητα παρενοήσεως ὑπαγορεύουσι συνετὴν σιγὴν περὶ παντὸς τῶν λεπτῶν ταύτων ἀντικειμένων.

— Ἡ ἀπὸ τῆς Ἐρζερούμης μέχρι Τραπεζοῦντος ἀπόστασις εἶναι διὰ τὴν συνήθη πορείαν τοῦ στρατοῦ ἐνὸς μηνός. Ὡστε ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἤστηθεὶς πιθανὸν νὰ ἐγκατέλειπε τὴν Ἐρζερούμην εἰς τὴν τύχην τῆς, ἀλλ' εἰς Τραπεζοῦντα βεβαίως δὲν ἠδύνατο νὰ υποχωρήσῃ εἰς τὸν δύο ἡμερῶν· πιθανὸν νὰ ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν Τραπεζοῦντα ἄγουσαν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπίθανον. Ταῦτα κατὰ τὸν ἀ' Ἐθνοφύλακα.

— Σῶμα ἐξ 70 Γκέγκιδων διερχόμενον ἐκ τοῦ χωρίου Σιατίστης τῆς Μακεδονίας ἐφόνευσεν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς, τρεῖς χριστιανούς· τούτου ἕνεκεν οἱ πρόκριτοι ἀνηνέχθησαν πρὸς τὴν διοικητῆ, ὅστις διέταξε σῶμα ζαπτιέδων, ἵνα ἀφοπλίσῃ τοὺς γκέγκιδας, ἀλλ' οὗτοι ἀντέστησαν ἀγυρωθέντες ἐντὸς οἰκίων. Ὁ καίμακχμης διέταξε τοὺς ζαπτιέδας νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῶν γκέγκιδων καὶ πολιορκήσουν αὐτούς. Ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ ἐφονεύθησαν ἐννέα γκέγκιδες, οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ τριήμερον ἀντίστασιν παρεδόθησαν καὶ ἀπεστάλησαν δεσμοὶ εἰς Βιτόλια.

— Ὁ μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Ματθαῖος, ὁ ἀκάματος οὗτος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, κατόρθωσε τὴν εἰς τὰ πατρῶα ἐπάνοδον τῶν ἀπεσκιρτημένων χωριῶν Βρούσνια, Κάτω Ἀγλαρτζι, Δαλγοπέφτζα, Δουπρόσοβον, Νόσπαλ, Ῥάδουπορ, Τράπι Δεδεπάλτζη, Πουδάκβρου, Ἄνω Τσαίρλῆ, Κάτω Τσαίρλῆ, Μυῖλα, Κάτω Ὀρίζαρι καὶ Καραμάν, περιλαμβάνοντα 400 οἰκογενείας καὶ ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας ψυχῶν. Τὰ χωρία ταῦτα μετὰ τινῶν ἄλλων ἐκ τῶν προτέρων ὑποτεταγμένων ἐπισκεφθεὶς ὁ μητροπολίτης, κύλόγησε καὶ ἠγάγεσε τοὺς κατοίκους, συμβουλεύσας τὰ εἰκότα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξέρχεται εἰς περιοδείαν πρὸς ἄλλο τῆς ἐπαρχίας μέρος, ὅπου ὑπάρχουσιν εἰσέτι περὶ τὰ 20 χωρία ἀπεσκιρτημένα.

ΜΗΧΑΝΑΙ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΑΪΤΣΗ.

Ὁ ἐνταῦθα γνωστὸς ἔμπορος κ. Σταμάτιος Καστανὸς ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ΜΗΧΑΝΑΣ τῆς ραπτικῆς τελειωτάτας καὶ πωλεῖ αὐτὰς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην.

Ἄριθ. 325.

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Συρίῳ Πρωτοδικῶν
συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰωάν. Ναοῦμ, προεδρεύοντος, κωλυομένου τοῦ προεδροῦ, Σ. Βαρβέρη καὶ Κ. Δραγοῦμη.

Συνεδράσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 27 Ἀπριλίου 1877 παρόντος τοῦ εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Δ. Σχινᾶ, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελεως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, καὶ τοῦ γραμματέως Δ. Μπόρφα ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθεσεως μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Μιχαὴλ Σ. Αεζιτικού κατοικοῦ Σερφίου, παρασταθέντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Χ. Στεκούλη, καὶ τοῦ ἐναγομένου Θεοδώρου Α. Χαχιδῆ κατοικοῦ Σερφίου, ἥδη δὲ ἀγνώστου δια-

μονής και του τρίτου Συμβολαιογραφούτος Ειρηνοδίκου Σερίφου Στυλιανού 'Αλεβιζάκη, μη εμφανισθέντων ποσώς.

Ο ανωτέρω ενάγων διά της από 2 8βρίου 1876 προς το Δικαστήριο τουτο αγωγής του εξέθεσεν ότι δυνάμει της υπ' αριθ. 642 και από 18 7βρίου 1875 απόφασεως του έμπορικου τμήματος των εν Σύρω Πρωτοδικίων έχει λαμβάνειν παρά του έναγομένου Θ. Χαχιδήν διά κεφάλαιον δραχ. 325 και δια τόκους αυτών από της αγωγής μέχρι σήμερα (2 8βρίου 1876) δρ. 45 και διά δικαστικά έξοδα και τέλη δραχ. 36, ήτοι όλικώς δραχ. 406.

Επειδή δὲ ὁ ἀντίδικος ἀδιανορεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ὅτι ἐπειδὴ πρὸς ἐξαπράλῃσιν τῆ ἀπαιτήσεώς του ταύτης κατέσχεν συντηρητικῶς εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου Συμβολαιογραφούτος Εἰρηνοδίκου Σερίφου Σ. 'Αλεβιζάκη, δραχμὰς 700 εὐρισκομένας παρ' αὐτῷ και ἀνηκούσας εἰς τὸν ὀφειλτήν του τούτον έναγομένον, ὅτι ἐπειδὴ ἡ μὲν ἀπαιτήσις του στηρίζουμένη εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἀπόφασιν καθίσταται ἀναμφισβήτητος, ἡ δὲ συντηρητικὴ κατάσχεσις γενομένη κατὰ τύπους καθίσταται ἐπικυρωτέα. Διὰ ταῦτα ἐκάλεσε τὸν έναγομένον νὰ ἐμφανισθῆ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τὴν περαιτέρω συζήτησιν, ἐξαίτουμένον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρούσα ἀγωγή του και ὑποχρεωθῆ ὁ έναγομένος Θ. Χαχιδῆς νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. 406 ἐντόκως πρὸς μίαν τοῖς 0/0 κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς αγωγῆς ἄχρι ἐξοφλήσεως β.) νὰ ὑποκόψῃ εἰς τὰ τῆς δίκης έξοδα και τέλη και νὰ ἐπικυρωθῆ ἡ εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου Συμβολαιογραφούτος Εἰρηνοδίκου Σερίφου Σ. 'Αλεβιζάκη γενομένη συντηρητικὴ κατάσχεσις και ὑποσχεθεῖς ὁ τρίτος οὗτος και διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ τῷ πληρώσῃ τὸ εἰς χεῖρας του κατασχεθὲν ποσὸν πρὸς ἐξασφάλῃσιν τῆς προκειμένης ἀπαιτήσεώς του και τῶν δικαστικῶν έξόδων. γ.) Νὰ διαταχθῆ ἡ προσωρινὴ ἐκτελεσις τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσῆχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσιμειωθεῖσαν δικάσιμον καθ' ἣν — Ἀναγόντα τὰς ἐγγράφους προτάσεις αὐτοῦ — Τὴν προφορικὴν τούτων ἀνάπτουζιν — Τὸν Εἰσαγγελεῦοντα γνωμοδοτήσαντα

Διελθὸν τὴν Δικογραφίαν — Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ υπ' αριθ. 292 και ἀπὸ 18 8βρίου 1876 ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικῆς κλητήρος Μ. Κομιτζοπούλου ἡ ῥηθεῖσα ἀγωγή ἐπεδόθη νομίμως μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν κατασχετηρίου ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖαν, ἀγνώστου οὐσης τῆς διαμονῆς τοῦ έναγομένου, καταχωρίσθη δὲ συγχρόνως ἡ αὐτὴ ἀγωγή μετὰ τοῦ κατασχετηρίου εἰς τὸ υπ' αριθ. 106 ἀπὸ 22 8βρίου 1876 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἡ «Ἐξέγερσις», ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ προσενηχθέντος φύλλου, μη εμφανισθέντος δὲ τοῦ έναγομένου σήμερον νόμιμον δικάσιμον τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δικάζεται ἐρίμην και ἐπιδικάζονται ἄπασαι αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτήσεις τοῦ έναγοντος, ἀληθεῖς ὑποτιθέμεναι δι' ἔλλειψιν ἀντιρρήσεων, ἀρ. 395 Πολ. Δικ.

Ἐπειδὴ καθὰ δηλοῦται διὰ τοῦ υπ' αριθ. 1,949 ἀπὸ 10 8βρίου 1876 ἀποδεικτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ δικαστικῆς κλητήρος Σερίφου Ἀντωνίου Χ. Λευίτικῆς ἡ προκειμένη ἀγωγή μετὰ τοῦ κατασχετηρίου ἐκοινοποιήθη τῷ τρίτῳ Συμβολαιογραφούντι Εἰρηνοδίκῳ Σερίφῳ, ἡ δὲ γενομένη παρ' αὐτῷ κατάσχεσις συντηρητικὴ ἐγένετο νομίμως και ὡς τοιαύτη καθίσταται ἐπικυρωτέα. — Ἐπειδὴ ἡ περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως αἰτήσις τοῦ έναγοντος εἶναι νόμιμος καθ' ὃ στηριζομένη τῆς ἀπαιτήσεως εἰς δημόσιον ἐγγράφον, ἀρ. 186, § 2 Πολ. Δικονομίας.

Διὰ ταῦτα — Ἴδὸν και τὸ ἀρ. 210 και 999 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Δικάζον ἐρίμην τοῦ έναγομένου Θ. Χαχιδῆ.

Δεχόμενον τὴν προκειμένην ἀπὸ 2 8βρίου 1876 ἀγωγήν τοῦ έναγοντος Μ. Σ. Λευίτικῆς.

Ἐποχρεῖ τὸν έναγομένον Θ. Χαχιδῆν νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν έναγοντα δραχ. 406 ἐντόκως πρὸς μίαν ταῖς ἐκατὸν κατὰ μῆνα ἀπὸ τῆς αγωγῆς ἄχρι ἐξοφλήσεως.

Καταψηφίζει εἰς βάρη τοῦ έναγομένου Θ. Χαχιδῆ τὰ δικαστικὰ έξοδα τοῦ έναγοντος μετριασθέντα εἰς δραχ. 60 και τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

Ἐπικυροῖ τὴν εἰς χεῖρας τοῦ τρίτου Συμβολαιογραφούτος Εἰρηνοδίκου Σερίφου γενομένην συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ δραχ. 700 και ὑποχρεῖ τὸν τρίτον τούτον Συμβολαιογραφούντα Εἰρηνοδίκῳ Σερίφῳ Στ. 'Αλεβιζάκη και διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν έναγοντα τῷ παρ' αὐτῷ τῷ τρίτῳ κατασχεθὲν ποσὸν τῶν δραχ. 700.

Κηρύσσει τὴν παρούσαν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἐκρίθη και ἀπερασίσθη ἐν Σύρω τὴν 2ην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους.

Ὁ Προεδρεύων

ΙΩΑΝ. ΝΑΟΥΜ.

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Μπόρσας.

Ἐδημοσιεῖθη τὴν 4 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει και ἐπ' ἀκρατηρίῳ.

Ὁ Προεδρεύων

ΙΩΑΝ. ΝΑΟΥΜ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Καντζηλιέρης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσιν τὸ καθ' ἑαυτοῦς και πρὸς ἅπαντας τοὺς Διοικητὰς και ἄλλοις ἀξίωματικοὺς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσιν χεῖρα βοήθειας ὅταν νομίμως ζητηθῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου και τοῦ Γραμματέως.

Σύρος τὴν 12 Μαΐου 1877.

Οἱ Δικασταὶ

ΙΩΑΝ. ΝΑΟΥΜ.

Σ. ΒΑΡΒΕΡΗΣ.

Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Καντζηλιέρης.

Ἄριθ. 183 Β.βλ. ἀπ.

Ἐπιπρωτότυπον ἀπόγραφον ἐκτελεστέον.

Σύρος τὴν 18 Μαΐου 1877.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Καντζηλιέρης.

Ἐπιπρωτότυπον ἀπόγραφον ἐκτελεστέον.

Σύρος τὴν 19 Μαΐου 1877.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Α. Δραγάτσος

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ νὰ ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖα, διὰ τὸν εἰς ἄγνωστον διαμονὴν εὐρισκόμενον ἀντίδικον Θεόδωρον Α. Χαχιδῆν, ὃν τινα ἐπιτάσσω ἵνα ἐν τὸς τῆς νομίμου προθεσμίας μοῖ πληρώσῃ δραχ. 406 κεφάλ. β.) δραχ. 50 διὰ τόκους ἀπὸ τῆς αγωγῆς ἄχρι σήμερον γ.) δραχ. 60 διὰ δικαστικὰ έξοδα δ.) δραχ. ἐννέα διὰ τέλη σημάσεως ε.) δραχ. 30 δι' έξοδα ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐπιδόσεως, ἐπιταγῆς, γραφικὰ και δικαιώμα καταχωρίσεως, ήτοι όλικῶς δραχ. πεντακοσίας πεντήκοντα πέντε, ἐντόκως ἀπὸ σήμερον ἄχρι ἐξοφλήσεως.

Σύρος τὴν 15 8βρίου 1877.

Ὁ ἐπιτάσων

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΛΕΥΙΤΙΚΟΣ.